

ficerede arbejdskraft, som vi ikke kan skaffe inden for landets grænser. Det er i den sammenhæng meget positivt, at der flere steder i loven eksplicit slås fast, at ansættelse af den udenlandske arbejdskraft skal ske på danske løn- og arbejdsvilkår. Alt andet ville også være en tikken-de bombe under det danske system og en legitimering af social dumping i den internationale rekrutterings hellige navn.

Desværre følges princippet om ansættelse på danske løn- og arbejdsvilkår ikke helt til dørs i lovforslaget. Nej, faktisk rummer forslaget jo et element, der vil fungere som en direkte rambuk mod de aftalevilkår, der er gældende på det danske arbejdsmarked. Her taler jeg selvfølgelig om det, vi har diskuteret indtil videre, og det, som i folkemunde går under navnet lex SAS, nemlig bestemmelsen om, at integrationsministeren kan bestemme, at visse udlændinge kan fritages for krav om dansk arbejdstilladelse. I bemærkningerne til lovforslaget anføres det konkret, at ministeren agter at gennemføre en lovliggørelse af, at danske luftfartsselskaber på ruter mellem Danmark og udenlandske destinationer kan ansætte lokalt kabinepersonale uden krav om arbejdstilladelse. Sådan en bestemmelse er unødvendig, og den åbner op for en helt urimelig underbetaling af det udenlandske personale. Bestemmelsen er udtryk for social dumping og det endda med blåstempling fra det danske Folketing.

Senere har ministeren åbnet op for at bruge sin ret til at lave undtagelser fra kravet om dansk arbejdstilladelse til, at de danske luftfartsselskaber skal kunne aflønne det udenlandske kabinepersonale med en løn på alene 15 pct. af den estimerede flyvetid. Realiseres det, vil det indebære et nyt og helt forkert princip, hvor staten føler sig direkte berettiget til at undergrave en gældende dansk overenskomst. Det svarer til, at en minister pludselig dikterer, at langt hovedparten af det arbejde, en dansk bygherre udfører på en byggeplads, nu kan udføres af f.eks. polske arbejdere på polske eller for den sags skyld kinesiske løn- og arbejdsvilkår. At staten på den måde skal gå direkte ind og flytte løndannelsen helt ud af den danske model, stemmer uendelig dårligt overens med den danske model, som har gjort det danske samfund så stærkt.

For SF er den her bestemmelse et entydigt og alvorligt angreb på den danske arbejdsmarkedsmodel, og vi har derfor sammen med Socialdemokraterne stillet et ændringsforslag, som slår fast, at bemyndigelsesbestemmelsen kun kan

anvendes, såfremt der har været gjort reelle forsøg på at skaffe den manglende arbejdskraft i Danmark eller Skandinavien, og såfremt en ansættelse sker i forbindelse med ansættelse på danske løn- og arbejdsvilkår.

Der er noget, der tyder på, at vores ændringsforslag ikke går igennem i Folketinget, og derfor må jeg jo også konstatere, at vi fra SF's side ikke ser os i stand til at stemme for lovforslaget, som ellers rummer gode takter i forhold til at sikre Danmark den manglende kvalificerede arbejdskraft. Det interessante i dag er jo så at høre såvel Det Radikale Venstre som Dansk Folkeparti om deres bevæggrunde for at acceptere lex SAS, når nu begge partier under førstebehandlingen slog fast, at lex SAS egentlig ikke er en naturlig del af den internationale jobplan og ikke ligger i naturlig forlængelse heraf. Det vil være interessant at høre fra de to parter, fordi de begge under førstebehandlingen fremhævede betydningen af, at ansættelse af udenlandsk arbejdskraft sker på danske løn- og arbejdsvilkår, og især vil det være interessant for os måbende parter i SF og Socialdemokratiet at få at vide, hvilket svar de to partier, Det Radikale Venstre og Dansk Folkeparti, der udtrykte bekymring under førstebehandlingen, i mellemtiden har fået fra ministeren, der gør, at de nu med ro i sindet kan stemme for L 132.

Kl. 16:02

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Martin Henriksen for en kort bemærkning.

Kl. 16:02

Martin Henriksen (DF):

Jeg synes, at Venstres ordfører gjorde et forsøg på at få den flyvske debat ned på jorden, og det vil jeg også gerne gøre et forsøg på.

Kan fru Astrid Krag ikke bekræfte, at der er lignende regler, f.eks. hvad angår skibsfart, og at det her derfor ikke er sådan noget, der er fuldstændig nyt og epokegørende i dansk politik, men at der simpelt hen er tale om en meget, meget lille gruppe i det danske samfund, at der er nogle flyvninger eksempelvis fra Danmark til Kina, hvor man så i enkelte tilfælde kan ansætte kinesere til at servicere de passagerer, som måtte være om bord på de her fly? Altså, kan fru Astrid Krag ikke bekræfte, at det er på det niveau, vi bør føre diskussionen her?

Kl. 16:03

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Astrid Krag.